

lesarabrøv

Nýta rentuna til trygging

Til
Harra Jógvan Sundstein,
løgmann
Her.

Í 1951 var lóg samtykt á Føroya Løgtingi, sum tryggjað skuldi tímalønt-um verkafólkum frítt við løn.

Í lógini var samtykt, at fríðarlønin skuldi verða 4% av forvunnari løn sum arbeiðsgevarin skuldi gjalda. Hetta skuldi gerast á tann hátt, at arbeiðsgevarin skuldi keypa fríðarmerkir frá postverkinum. Hesi merki vóru síðan sett á fríðarbók hjá lønmóttakaranum, sum so kundi útgjaldast honum á posthúsinum eftir 1. mai komandi ár.

Hendan skipan var eisini í nøkur ár; men so funnu arbeiðsgevarar útav, at um teir ikki keyptu hesi merkir, men í staðin skrivaðu upphæddina av fríðarpeninginum í eina bók hjá sær sjálvum, og síðan keyptu merki tá útgjaldast skuldi,

vóru tað teir, ið fingur rentuáðgöðan av hesum ístaðin fyrri postverkið.

Hetta var einki minni enn ein undirgraving av fríðarlógini, men hava vit ikki hoyrt um, at nakar mótmælti hesum tá. Hesin hátturin var sera vandamikil fyrri lønmóttakaran, tí um arbeiðsgevari fór á húsagang var fríðarpeningurin mistur fyrri løntakaran, og tað var júst tað sum hendi.

Ein arbeiðsgevari í Tórshavn fór á húsagang og limir í HAF mistu millum 3- og 400.000 kr., sum ikki kundu fáast til vega.

Hetta var orsøkin til, at vit saman við hinum verkamanna- og kvinnulegum skrivaðu til landsstýrið um at fáa fríðarlógina broytta og trygdargrunn settan á stovn.

Landsstýrið setti eina nevnd at koma við uppskoti um nýggja fríðarlóg. Í hesi nevnd sátu formaður fiskimannafelagsins, Óli Jacobsen, Inge-

borg Winther, forkvinna Føroya Arbeiðarafelags, Carl Johansen, formaður Havnar Arbeiðsmannafelags og Høgni Højgaard, formaður Føroya Handverkarafelags. Eisini var ein lögfrøðingur settur, og var hesin Eyðfinnur Jacobsen.

Nevndin sendi landsstýrinum uppskot um ta nýggja fríðarlógina, og var hon lögð fyrri tingið, har hon var samtykt. Í hesi lóg stendur, at fríðarpeningur fyrri tímalønt skal gjaldast út saman við lønini og setast á konto hjá avvarðandi løntakaranum, men stendur har einki um hvør skal hava rentuna av fríðarpeninginum. Fyri at eingin misskiljing skuldi verða av hesum, legði nevnd Havnar Arbeiðsmannafelags fyrri ársaðalfund uppskot um, at felagið skuldi fáa rentuna av fríðarpeninginum og skuldi hesin peningur nýtast til okkurt sosialt endamál limunum til frama, og var hetta

samtykt. Havnar Arbeiðsmannafelag hevur allar sínar limir millum 18 og 67 ár livstryggjaðar fyrri upphædd upp til 200.000,- kr. og verður rentan av fríðarpeninginum nýtt til at gjalda tryggingargjaldið fyrri hesa trygging við.

Um hetta er at nýta rentuna til fakfelagsligt undirgravingarvirkssemi, skal standa upp til Jógvan Sundstein sjálvan at døma um.

Eisini meta vit, at hesi tápuligu úttalislir hjá Føroya lögmanni um rentuna av fríðarpeninginum er ein beinleiðis uppleggning av innanhýsis víðurskiptum hjá fakfelagunum, og vilja vit halda at lögmaður skuldi havt okkurt meira

átrokandi at fingist við í Tinganesi í dag, nú so hart leikar á har.

Vit hava leingi vítað, at vargur var í fylginum hjá Jógvan Sundstein og er fylgið sostatt ringt at reka; men fyrri tað hava vit ikki hildið, at Jógvan Sundstein sjálvur skuldi gerast vargur.

Danir hava eitt orðatak, sum sigur »Et er søkort at forstå, andet skib at føre«, og halda vit at hetta orðtakið hóskar sera væl til Jógvan Sundstein í dag.

fyrri Havnar
Arbeiðsmannafelag
nevndarinnar vegna
Carl Johansen

Havnar Arbeiðsmannafelag hevur allar sínar limir livstryggjaðar og verður rentan av fríðarpeninginum nýtt til at gjalda tryggingargjaldið fyrri hesa trygging. Um hetta er at rokna sum undirgravingarvirkssemi skal standa upp til Jógvan Sundstein sjálvan at døma um, skrivar Carl Johansen, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag.

Bjargingin

Okkara bjarging er miðvís virkan fram imóti vinningsi og vøkstri.

Okkara bjarging er okkar valutainntøkur.

Vegurin til okkar valutainntøkur er fyrst og fremst nýggjar umstøður úti til havs, alt annað tos er uttanumtos. Tørvur er á skjótt at skifta flotan út. Samanlegging ella fusionering (fossbankastjórin og Holten) tað er intil víðari 3. prioritets tokutos.

20% lønarlækking (Óli Breckmann, Ólaf Olsen, Jógvan Sundstein og Uffe Bærentsen) er uttanumtos, peanuts og desperat-ur vónir, ið eru foddar úr teirri neyð og trongstöðu, hesir menn og tær interessur, teir umboða, eru lendir í.

Politisku atgerðirnar: At minka veiðutrýstið við

at taka av flotanum (sanering yvir upphøggingargrunnin) meðan bankarnir flyta svartaper víðari til nýggjar menn, ið seta pennin undir nýggj lániskjøl fyrri gamlar dangur aftan á »stýrdar« tvangsloft: (avskrivning av privatari skuld við effektivum landskassaveðhaldum), meðan bankin ognar sær nýggjar prioritætir fyrri gamla skuld, alt hetta er uttanumtos og »blár í øjnene« á einum fólki, ið eftir hondini trýr øllum og ongum.

Tað eru snøgt sagt ikki fleiri pengar at heinta í nøkrum sum helst av tí her omanfyrri nevnda.

— Tvostrimóti, tað er ein deyðans kós (rentudeyði og tvangsflyting av feroyingum til útland at hóra), meðan Sundstein,

Ólaf og Osmundur og Óli sita einsamallir eftir í heimsins reinasta sjógví við heimsins besta fiski ætlaður EF fyrri EF prisir!

Politisku atgerðirnar økja tær rúgvur (tonsa- og nøgdarpsykotisku) av trol- og nótafiski, ið tað hvørki vóru ella eru umstøður at víðfara (hagreiða) á forsvarligan hátt sum er.

Tað er ikki rætt, sum Jógvan Ingvar Olsen sigur, at tað er fólkið á sjónum, ið tað kemur an uppá. Tí tað nyttar einki hvussu gott og hvussu rakst okkara fólk er úti á sjónum, teir rokka aldri á mál, hvussu fegnir teir vilja, tí tað letur seg snøgt sagt ikki gera at arbeiða rúgvur undan.

Tann andi og tað lyndi, ið 11 feroingar sýndu hetta kvöldið í Landskrona, tá teir jarðlögdu eina fótóltsstjóð, hann var har, tí avrik og endamál við avrikinum, sigurin, hetta at vinna, hann var har, um enn litil, so var hann har og alt varð sett inn.

John Smith, skrivar:

Ikki uttan umstøður hevði tað kunnað latið seg gjørt, ikki uttan fortreytir, ið førdu til trúgv, kundi tú vænta slíkt úrmælingsavrik, ið færdi líka í mál. — Okkara sjófólk ber í sær hatta lýðið, hatta einastandandi treiskni og hendan viljan til sigurs.

Men tað er heilt sikkurt og vist, at varð sigursmálið hjá Torkili undirrent (eins og fiskimansins avrik verða tað), av nøkrum sum helst, óansæð hvørjum, so var avrikði í Landskrona eitt eingangs-fyrirbrigdi. Teir 11 høvdu ikki sett inn liv, sál og føri í tilkan fight uttan við

Framhald á síðu 18